

PRZEMIERAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* przemi(e)rą.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Czuć głód; bezpodmiotowo; adesurire, esurire, inedia consumi a. fatigari Cn:

Fraza: »w brzuchu przemiera« = doskwiera głód: Zać go iedną nędzą gnąbi Mroz ćifnie/ w brzuchu przemiera Wlazwífy w kierz więc tarnki zbiera RejRozpr H2.

Formacje współrdzenne cf MRZEC.

AL